

وقتی علم موجب فاصله و ممانعت انسان با مقصود واقعی شود حجاب خواهد بود

حجت الاسلام والمسلمین مرتضی جوادی آملی رئیس بنیاد بین المللی علوم وحیانی اسراء گفت: اگر انسان خودبین باشد نه معلوم و واقع بین یا علم بین، هم علم و هم عالم حجاب می‌شود تا نتواند حقیقت واقعی را ببیند و از این رهگذر علم حجاب می‌شود.

حجت الاسلام والمسلمین مرتضی جوادی آملی رئیس بنیاد بین المللی علوم وحیانی اسراء گفت: اگر انسان خودبین باشد نه معلوم و واقع بین یا علم بین، هم علم و هم عالم حجاب می‌شود تا نتواند حقیقت واقعی را ببیند و از این رهگذر علم حجاب می‌شود.

به گزارش خبرگزاری مهر، حجت الاسلام والمسلمین مرتضی جوادی آملی، رئیس بنیاد بین المللی علوم وحیانی اسراء در پاسخ به این سؤال که علم چگونه می‌تواند حجاب باشد و انسان را به ورطه سقوط بکشانند، گفت: در احادیث نورانی که از ائمه معصومین (ع) صادر شده است، این مضمون به صورت مکرر بیان شده که علم حجاب اکبر است اما برای تبیین این موضوع اولاً باید حجاب شناخته شود و پس از آن روشن شود که علم چگونه می‌تواند حجاب شده و بین مطلوب و مقصود انسان فاصله اندازد. حجاب آن امری حائل میان انسان و مقصود است که گاهی مادی و ظلمانی است و گاهی مجرد و نورانی؛ لذا هر چه موجب فاصله و ممانعت انسان با مقصود واقعی شود، حجاب خواهد بود.

حجت الاسلام والمسلمین مرتضی جوادی آملی تصریح کرد: اما گاه نسبت به امور دنیوی حجاب ظلمانی گفته می‌شود چرا که در نشئه طبیعت یافت شده و انسانی که مال و مقام را مورد علاقه خود قرار داده، این دنیا حجاب برای آخرت او خواهد شد و برای کمالات حقیقی او این عالم ماده و ظلمانی حجاب می‌شود و از این جهت به آن حجاب ظلمانی گفته می‌شود که بین انسان و حقیقت که مایه رفعت و کمال اوست، فاصله می‌اندازد.

عضو مجمع عالی حکمت اسلامی عنوان کرد: اما این که آیا علم حجاب است یا چطور این اتفاق می‌تواند رخ دهد و اینکه چرا حجاب اکبر خوانده شده است، اولاً باید دانست علم دارای اضلاع سه گانه است؛ ضلع نخست عالم، ضلع دوم معلوم و ضلع سوم علم که رابط میان عالم و معلوم است و آن را تعیین می‌کند.

وی ابراز کرد: اگر در این اضلاع ثلاثه، انسان خود را که عالم است بنگرد یا علم را که فاصله بین او و معروف و مقصود او است، طبیعی است نمی‌تواند آن حقیقت اصلی را مشاهده کند اما اگر خود را بنگرد نه مقصود را یا علم را بنگرد و نه معلوم و معروف را در این دو صورت برای انسان حجاب حاصل می‌شود زیرا بین انسان و مطلوب، او خود حجاب شده است. آن کسی که بر اساس علم خودبین شود، نه معلوم بین، خودیت او حجابی است که بین او و مطلوبش واقع شده و این گونه علم برای او حجاب می‌شود.

وی عنوان کرد: اگر انسان خودبین باشد نه معلوم و واقع بین یا علم بین، هم علم و هم عالم حجاب می‌شود تا نتواند حقیقت واقعی را ببیند و از این رهگذر علم حجاب می‌شود اما آنچه حقیقت است و باید به آن توجه شود، معلوم است لذا ابن سینا می‌گوید آن کسی که عرفان را به خاطر عرفان بخواهد و به علم چشم بدوزد نه به معلوم، و به حجاب علم از معلوم و بماند، او مشرک است.

رئیس بنیاد بین المللی علوم وحیانی اسراء تاکید کرد: آن زمانی که انسان از خودیت خود دست بردارد و علم خود را نبیند، از تثلیث به توحید راه می‌برد و تنها معروف را می‌بیند و این رسیدن به مطلوب حقیقی است لذا اگر انسان بر اساس علم خود بین یا علم بین شود و به جای آنکه از خورشید بخواهد اشیاء را ببیند، به خود خورشید چشم بدوزد، هرگز نمی‌تواند اشیاء را ببیند. بنابراین، علم بینی نه معلوم بینی، انسان را از توحید حقیقی باز می‌دارد و اینچنین او در فضای علم آموزی مشرک می‌شود و زمانی می‌تواند این حجاب را برطرف کند که نه خودبین باشد و نه علم بین بلکه تمام توجهش به معلوم باشد.

حجت الاسلام والمسلمین مرتضی جوادی آملی یادآور شد: اینکه گفته می‌شود علم حجاب اکبر است اگر انسان علم را در سینه خود وجب کرد و بزرگ دانست، دچار حجاب خودیت شده که بدترین حجابها است و نباید فراموش کرد معلوم و معروف خدا و کمالات اوست.